

Vol verwachting klopt ons hart...

8 januari 2017

Hoe ziet de toekomst eruit? En: hoe ziet *mijn* toekomst eruit?

Wie door het geloof van Jezus is, is erfgenaam van de toekomst die zelfs tegen de dood bestand is.

Hoop en troost

De uitdrukking 'de hoop van het eeuwige leven' (bijv. Titus 1,2) geeft veel mensen een gevoel van onzekerheid. We 'hopen' immers zoveel. En als er iets is waarover we zekerheid nodig hebben, is het wel het eeuwige leven. Hoop in de Bijbel is veel meer dan iets heel graag willen. De hoop is als een anker, dat zich in vaste bodem slaat. Die bodem is wat God heeft gedaan en wat Hij nu belooft.

Jezus' opstanding betekent alles voor wie in Hem gelooft. De dood heeft het van Jezus verloren en heeft in Hem zijn meerdere moeten erkennen. En dus betekent van Jezus zijn: 'veilig zijn tegen de dood'. Zoals Hij heeft gezegd: *'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, en ieder die leeft en in Mij gelooft zal nooit sterven.'*

Opstanding van het lichaam

Toen God ons schiep, boetseerde Hij ons uit aarde en blies zelf het leven in ons. Zo werden wij mens: een lichaam met door God ingeblazen levensgeest. Het Oude Testament laat op veel plaatsen sterk het besef zien dat met de dood het leven voorbij is en dat Gods doel met ons leven niet meer bereikt kan worden (vgl. Psalm 88,12). Alsof je in de dood onbereikbaar bent voor God. Toch merk je in het Oude Testament ook hoe God het geloof laat groeien dat je ook in de dood niet onbereikbaar bent voor Hem (vgl. Psalm 73,26).

Door de zonde kreeg de dood macht over ons en komt er vroeg of laat een scheiding tussen ons lichaam en onze ziel. Willen we gered worden, dan moet ons lichaam gered worden. Dat is wat God in zijn genade voor zondaren ook wil doen: ons redden, met ziel én lichaam. Dat hoor je als een blijde belijdenis in Psalm 16: *'mijn lichaam voelt zich veilig en beschermt. U levert mij niet over aan het dodenrijk.'*

Heidelbergse catechismus - Zondag 22

Vraag 57 Welke troost geeft u 'de opstanding van het vlees'?

Dat niet alleen mijn ziel na dit leven terstond tot haar Hoofd Christus opgenomen zal worden, maar dat ook mijn lichaam, door de kracht van Christus opgewekt, weer met mijn ziel verenigd en aan het verheerlijkt lichaam van Christus gelijkvormig zal worden.

Vraag 58 Welke troost put u uit het artikel over het eeuwige leven?

Terwijl ik nu al in mijn hart het begin van de eeuwige vreugde voel, zal ik na dit leven volkomen zaligheid bezitten, die geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en die in geen mensenhart is opgekomen, - om God daarin eeuwig te prijzen.

Lees de Bijbel: over met Christus zijn na het sterven: Lucas 16,19-31 en 20,27-38; Romeinen 8,38-39; 2 Korintiërs 5,1-10 (8!); Filippenzen 1,21-23; 1 Thessalonicenzen 4,13-18. **over de opstanding en het eeuwige leven:** Psalm 16 en 73,23-28; Daniël 12,2; Johannes 5,28-29 en 11,25-27; 1 Korintiërs 15,19-21 en 35-57; Filippenzen 3,20-21; 1 Petrus 1,3-9; 1 Johannes 3,1-2

Lees de belijdenisgeschriften: Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 37

In Jezus Christus heeft God dat waar gemaakt. Hij kwam in onze dood, omdat Hij onze zonden voor zijn rekening nam. En omdat Hij de dood overwon, is de dood zijn grip kwijt op wie in Jezus gelooft. Om totaal van de dood bevrijd te worden, moet ons huidige lichaam sterven. Daarvoor moet het eerst gezaaid worden in de aarde (vgl. 1 Korintiërs 15). Maar dat zaaien belooft de oogst van een nieuw, verheerlijkt lichaam.

Tussen nu en straks - in leven

De erfenis die wacht voor wie gelooft, bemoedigt, troost en geeft rust. Want al ervaren we nu dat het leven met de Here niet volmaakt is, het zal beter worden. Maar het doet ons hart ook sneller kloppen. Terwijl je nu Gods liefde al mag ervaren, hoe Hij je redt en geneest en zijn liefde in je hart uitstort door de Heilige Geest, mag je verlangen naar straks: het zal onvoorstelbaar veel beter worden.

Tussen nu straks - na het sterven

Een tekst als 1 Thessalonicenzen 4,17 lijkt te zeggen dat pas vanaf Jezus' komst met de wolken de gelovigen direct met de Here zullen zijn. Dus niet direct na het sterven (zoals de catechismus zegt) maar pas bij Jezus' wederkomst. Het gaat in 1 Thessalonicenzen 4 echter niet om de vraag waar de gelovigen zijn tussen hun sterven en Jezus' wederkomst, maar over de vraag wat er gebeurt met de gelovigen die al gestorven zijn vóórdat Jezus'

terugkomt. Hiermee is dus niet gezegd dat die gelovigen 'in tussentijd' nergens zouden zijn of dat er dús een soort zielslaap zou zijn.

Teksten als Lucas 20,37-38, Filippenzen 1,23 en 2 Korintiërs 5,8 wekken de indruk dat de gelovigen na het sterven direct bij Christus zijn. Wat Bijbels de doorslag geeft is de opstanding van de Here Jezus. Dus is duidelijk dat de gelovigen ook in het graf veilig zijn in Gods handen. Ook in het graf zijn we dan niet alleen (vgl. Handelingen 7,59 met Lucas 23,46). Tussen ons sterven en Jezus' wederkomst zijn we dan veilig bij God, geborgen.

Ik ga slapen, ik ben moe

Sterven in het geloof in Jezus heeft iets van slapen. Slapen zonder zorgen, in de wetenschap dat je 'slappend bij God thuis komt'. Intussen wacht ons lichaam in de aarde, tot Hij komt en ons wakker roept. Dan zullen we voor eeuwig naar lichaam en ziel God ontmoeten, aanbidden, met Hem leven, van Hem genieten en leren, samen met alle anderen die Hem in hun leven lief kregen.

Christelijke Gereformeerde Kerk
Aerent Bruunstraat 1, Leiden

Voorganger: ds. Rob van der Toorn
tel. 071 - 2000 120 / 06 - 30 42 36 20
e-mail: predikant@cgkleiden.nl